

# Jövő Amerika számára és 2020. július 18. – Hatodik szám

## *A zászlójel*

Jeff Pippenger  
2023-09-23

És három és fél nap múlva az Istentől való élet lelke beléjük ment, és lábukra álltak; és nagy félelem szállta meg azokat, akik látták őket. És nagy szózatot hallottak a mennyből, amely ezt mondta nekik: Jöjjetek fel ide. És felmentek a mennybe felhőben; és ellenségeik látták őket. Jelenések 11:11, 12.

Miután a porba tiporták őket az utcán, Illés és Mózes megkapják a Vigasztalót, és azután talpra állnak. Ezékiel csontok völgyében levő csontjai először zörejt hallanak, majd megrendülést tapasztalnak, de még mindig lélek nélkül voltak.

És prófétáltam, amint megparancsoltatott nekem; és amint prófétáltam, zaj támadt, és íme, zörgés támadt, és a csontok összementek, mindegyik csont az ő csontjához. És amikor odanéztem, íme, inak és hús támadtak rajtuk, és bőr borította be őket felülről; de lélek nem volt bennük. Ezékiel 37:7, 8.

Amikor a testek újjáalkottattak, meghallják a négy szél üzenetét.

Akkor így szólt hozzám: Prófétálj a szélnek, prófétálj, embernek fia, és mondd a szélnek: Így szól az Úr Isten: Jöjj elő a négy szél felől, ó lehelet, és lehelj ezekbe a megölettekbe, hogy éljenek. És prófétáltam, amint parancsolta nekem, és a lehelet beléjük szállt, és életre keltek, és lábaikra álltak: felette igen nagy sereg. Ezékiel 37:9, 10.

Minden próféta a világ végére mutat rá, ezért Ezékiel szakasza dilemmát teremt azok számára, akik el akarják kerülni a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének két prófétájáról szóló üzenetet. Természetesen azok számára, akik el akarják utasítani az üzenetet, a legegyszerűbb hazugság, amelyet maguknak mondhatnak, az, hogy a Jelenések tizenegyedik fejezete csupán történeti leírás, amely a francia forradalmat jelképezi, és semmiféle, a világ végére vonatkozó alkalmazása nincs. Ám ha elfogadod azt a tételt, hogy még a Jelenések tizenegyedik fejezete is a világ végét azonosítja, akkor össze kell egyeztetned azt a tényt, hogy a világ végén fellépő hatalmas sereg, amely hangos kiáltással hirdeti a harmadik angyal üzenetét, halottként és feltámasztottként van azonosítva még azelőtt, hogy Isten seregeként felállna.

És monda nékem: Embernek fia, ezek a csontok Izráel egész háza; ímé, ezt mondják: Elszáradtak csontjaink, és elveszett reménységünk; kivágattunk a magunk része szerint. Ezért prófétálj, és mondd nekik: Így szól az Úr Isten: Ímé, én népem, megnyitom sírjaitokat, és kihozlak titeket sírjaitokból, és beviszlek titeket Izráel földjére. És megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, amikor megnyitom sírjaitokat, én népem, és kihozlak titeket sírjaitokból. És az én lelkemet adom belétek, hogy életre keljete, és letelepítlek titeket a ti földetekre; akkor

megtudjátok, hogy én, az Úr, szóltam, és véghezvittem, ezt mondja az Úr. Ezékiel 37:11–14.

Krisztus felhővel ment fel a mennybe, és felhőkkel tér vissza, a felhők pedig az angyalokat jelképezik. Mózes és Illés felhőben mennek fel a mennybe, amely az Egyesült Államokban a vasárnapi törvény idején az ég közepén repülő harmadik angyal üzenetét jelképezi. Mózes és Illés a vasárnapi törvény idején, az iszlám üzenetével összefüggésben mennek fel a mennybe.

Ézsaiás számos olyan igazságot azonosít, amelyek e történethez kapcsolódnak, mégpedig éppen abban az ígérésben, amelyre Jézus a maga munkájának azonosítására hivatkozott. Illés és Elizeus prófétákat példaként használta arra, hogy a prófétai üzenetet a saját honfitársaik nem fogadták be, és ez azonnal haragra indította a názáreti gyülekezethez tartozókat, akik meg akarták őt ölni.

Az Úr Istennek Lelke van énrajtam, mert felkent engem az Úr, hogy örömhírt vigyek a szelídeknek; elküldött, hogy bekötözzem a megtört szívűeket, hogy szabadulást hirdessek a foglyoknak, és a börtön megnyílását a megkötözötteknek; hogy hirdessek az Úr kedves esztendejét és Istenünk bosszúállásának napját; hogy megvigasztaljak minden gyászolót; hogy rendeljek a Sionban gyászolóknak, adjak nekik ékességet a hamu helyett, örömmel olaját a gyász helyett, dicséretnek palástját a csüggedt lélek helyett; hogy igazság fáinak neveztesse, az Úr plántálásának, az ő dicsőségére. És felépítik az ősi romokat, helyreállítják a régi pusztulásokat, és megújítják a puszta városokat, sok nemzedék pusztaságait. És idegenek állnak elő, és legeltetik nyájaitokat, a jövevények fiai lesznek szántóitok és szőlőműveseitek. Ti pedig az Úr papjainak neveztettek, Istenünk szolgáinak mondanak titeket; a népek gazdagságát élvezitek, és azok dicsőségével dicsekedtek. Szégyenetekért kétszeres részt vesztek, és gyalázat helyett örvendeznek osztályrészükben; azért földjükon kétszeres részt örökölnék, örök örömük lesz. Mert én, az Úr, szeretem az igaz ítéletet, gyűlölöm a rablást az égőáldozatért; és hűséggel megadom jutalmukat, és örök szövetséget kötök velük. És magvuk ismert lesz a népek között, és utódaik a nemzetek között; valakik látják őket, mind megismerik, hogy ők az a mag, amelyet megáldott az Úr. Örvendezvén örvendezek az Úrban, lelkem vidág az én Istenemben; mert az üdvösség ruhába öltöztetett engem, az igazság palástjával borított be, mint vőlegény, aki pap módjára ékes fejéket tesz fel, és mint menyasszony, aki felékesíti magát ékszereivel. Mert miként a föld megtermi növényeit, és miként a kert kisarjasztja veteményeit, úgy sarjaszt igazságot és dicséretet az Úr Isten minden nép előtt.

Sionért nem hallgatok, és Jeruzsálemért nem nyugszom, míg igazsága fel nem ragyog, mint a fényesség, és szabadulása, mint az égő fáklya. És meglátják a népek igazságodat, és minden király dicsőségedet; és új néven neveznek téged, amelyet az Úr szája határoz meg. És leszel az Úr kezében ékesség koronája, és királyi fejdísz Istened kezében. Nem neveznek többé Elhagyottnak, és földedet sem nevezik többé Pusztaságnak, hanem így hívnak: Hephzibah, földedet pedig: Beulah; mert gyönyörködik benned az Úr, és földed férjhez megy. Mert ahogyan az ifjú elvesz egy szüzet, úgy vesznek el fiaid téged; és ahogyan a vőlegény örvendez a menyasszonyon, úgy örvendezik rajtad Istened. Őrállókat állítottam falaidra, ó, Jeruzsálem, akik soha nem hallgatnak sem nappal, sem éjjel; ti, akik az Urat emlegetitek, ne nyugodjatok. És ne hagyjatok neki nyugtot, míg helyre nem állítja, és míg Jeruzsálemet dicsőséggé nem teszi a földön. Megesküdött az Úr jobbára és hatalmának karjára: Bizony, nem adom többé gabonádat eledelül ellenségeidnek, és idegenek fiai nem isszák többé borodat, amelyért

fáradoztál. Hanem akik betakarítják, azok eszik meg, és dicsérik az Urat; és akik összegyűjtik, azok isszák meg szentségem udvaraiban. Menjetek át, menjetek át a kapukon; készítsétek a nép útját; töltsétek fel, töltsétek fel az országutat; hordjátok el a köveket; emeljétek zászlót a népek fölé. Íme, az Úr hirdette a föld határáig: Mondjátok meg Sion leányának: Íme, eljön szabadulásod; íme, jutalma vele van, és megfizetése őelőtte jár. És így nevezik őket: A szent nép, Az Úr megváltottai; téged pedig így neveznek: A megkeresett, A nem elhagyott város. Ézsaiás 61:1–62:12.

Az Úr „örökkévaló szövetségre” lép a száznegyvennégyezerrel, akik korábban „elhagyottak” voltak, később azonban „várossá” lesznek, amely „nincs elhagyatva”. „Puszták” voltak, és holtan feküdtek az utcán. Ézsaiás azonosítja őket mint „az Úr papjai”, az Úr „szolgái”, „szent nép” és „őrállók” Sion falain.

Azokkal szemben, akik örvendeztek holttesteik fölött, Isten ekkor örvendezik rajtuk, „ahogyan a vőlegény örvendezik a menyasszonyon”. A menyasszony ekkorra elkészült. Miként a Filadelfiának adott ígéletben az Úr „új nevet” ad nekik, úgy azonosítja nevüket is mint „Hefcibáh” és „Beulah”. A Hefcibáh jelentése: gyönyörűségem öbenne van, a Beulah pedig azt jelenti: férjhez adni, illetve házasságra lépni. Az Úr feleségül veszi azokat, akiket Illés és Mózes képvisel.

A rájuk bízott munka az, hogy Krisztus és az Ő igazságának „örömmüzenetét” hirdetve „a világ végéig” előkészítsék az utat Krisztus második eljövetele számára. A Vigasztaló felkente őket a Lélek kitöltése által, és akkor majd „zászlóul emeltetnek fel”, amikor „egy nagy szózat a mennyből” ezt mondja „nekik: Jöjjetek fel ide.” Ekkor „dicsőség koronája” és „királyi fejdísz” lesznek az Úr kezében. Zakariás ugyanezt a koronát hadijelvényként azonosítja, miközben az eseményt az utolsó eső idejére is helyezi.

És megsegíti őket az ÚR, az ő Istenük azon a napon, mint az ő népének nyáját; mert olyanok lesznek, mint a korona kövei, mint zászló emelkednek az ő földjén. Mert mily nagy az ő jósága, és mily nagy az ő szépsége! A gabona felvidámítja az ifjakat, és az újbór a hajadonokat. Kérjétek esőt az ÚRtól a késői eső idején; az ÚR fényes felhőket támaszt, és záporosót ad nekik, kinek-kinek fűvet a mezőn. Zakariás 9:16–10:1.

Ők az Ő népének „nyája” lesznek, de az Úrnak van egy második nyája is, amely akkor még Babilonban van, s amelyet szintén el fog hívni. Az ő munkájuk az lesz, hogy újjáépítsék a „rég” romokat és sok nemzedék „pusztaságait”. Ők lesznek azok, akik visszatérnek, és helyreállítják a régi ösvényeket, amelyeket az adventizmuson belül és az adventizmuson kívül elvetettek és betemettek. Visszatérnek a millerita alapigazságokhoz, és azok tisztaságában tárják azokat Laodiceai adventizmus elé; ugyanakkor az adventizmuson kívül levőknek is üzenetet visznek az Isten törvényéhez kapcsolódó „rég” igazságokról, különösképpen a szombatról. Ennek során sok nemzedék történeteit fogják felhasználni arra, hogy szemléltessék az új történelmet. Munkájuk a késői eső idején fog végbemenni, amikor Isten ítéletei a földön vannak. Amikor az Úr jobbjával zászlóként felemeli őket, az egész világ, amely korábban örvendezett holttesteiknek, amint az utcán feküdtek, meg fogja látni a zászlót, és meg fogja hallani az őrállók figyelmeztető trombitáját.

Ti világ minden lakói és a földnek lakosai mind, lássátok meg, amikor zászlót emel a hegyeken; és amikor trombitát fú, halljátok meg. Ézsaiás 18:3.

A Jelenések könyvének tizenegyedik fejezetében, amikor azok, akik örvendeztek holttestük fölött, meglátják, hogy talpra állnak, „nagy félelem szálla azokra, akik őket látják vala”.

Akkor elesik az asszír a fegyver által, de nem vitéz férfi fegyvere által; és a fegyver emészt meg őt, de nem közrendű ember fegyvere által; hanem elfut a fegyver elől, és ifjai megfutamodnak. És félelmében erősségéhez vonul vissza, fejedelmei pedig megrémülnek a zászlótól, ezt mondja az Úr, akinek tüze a Sionon van, és kemencéje Jeruzsálemben. Ézsaiás 31:8, 9.

A próféta valamennyi bizonyágtétele a Jelenések könyvében egyesül. Az asszír Dániel tizenegyedik fejezetének negyvenedik–negyvenötödik versében az északi királyt jelképezi, aki segítség nélkül jut végére. Amikor a száznegyvennégyezer, akik Isten őrállói, megfűjják a trombitát, az egész világ hallani fogja, és megijed. Azok, akiket a két próféta jelképez, a Vigasztaló által felkenetnek, hogy „örömhírt hirdessenek”; ez az „keletről és északról jövő hír”, amely „megrémíti” az északi királyt Dániel könyve tizenegyedik fejezetének negyvennegyedik versében, és ez jelöli a vasárnaptörvény-válság üldözésének kezdetét. Abban az időben a pogányok válaszolni fognak a Babilonból való kijövetel üzenetére, eljönnek, és csatlakoznak az Úr papjaihoz, akiket „Isai gyökerének” is nevez a jelképes ábrázolás; ezáltal azonosítva azt a bibliai módszertant, amelyet a figyelmeztető üzenetnek a pogányokhoz való eljuttatásában használni fognak.

És azon a napon Isai gyökere lesz a népek zászlaja; őhöz á folyamodnak a pogányok, és nyugodalma dicsőséges lesz. És azon a napon az Úr ismét, másodszor nyújtja ki kezét, hogy visszaszerezze népének maradékát, amely megmarad Asszíriából, Egyiptomból, Pathrosból, Kúsból, Élámból, Sineárból, Hamátból és a tenger szigeteiről. És zászlót emel a nemzetek előtt, összegyűjti Izráel számkivetettjeit, és összeszedi Júda szétszórtjait a föld négy szegletéről. Ézsaiás 11:10–12.

Az Úr 2001. szeptember 11-én összegyűjtötte népét azzal az üzenettel, amely az iszlám támadását a harmadik jaj elérkezéseként azonosította. Az Úr ismét, másodszor is összegyűjti népét, miután holtan feküdtek az utcán. Amikor ezt megteszi, az összegyűjtötteket „Izráel számkivetettjeiként”, „Júda szétszórtjaiként” azonosítják. 2020. július 18-án vették ki az utcákra, de másodszor is összegyűjtetnek, hogy jellé legyenek, amely összegyűjti Isten másik nyáját, akik még Babilonban vannak. Azoknak az összegyűjtése, akik még Babilonban vannak, az Egyesült Államokban bevezetett vasárnapi törvénynél kezdődik, amely a Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetében szereplő két szózat közül a második.

Az első összegyűjtés 2001. szeptember 11-én történt, amikor az iszlám lecsapott az Egyesült Államokra. Mint a zászlójel, amelyhez másodszor kell összegyűlniük, úgy ábrázoltatnak, mint Isai gyökere, amely olyan jelkép, amely az Alfa és Ómega munkáját szemlélteti, egy dolog végét annak kezdetével ábrázolva. Az első összegyűjtést az iszlám Egyesült Államok elleni támadása jelölte meg, és ez egy, az Egyesült Államok elleni iszlám támadást szemléltet és azonosít mint a második összegyűjtést. Amikor Isai gyökere zászlójelül áll a pogányok számára, az ő „nyugalma”

dicsőséges lesz, mert a zászlójel visszavezeti azokat, akik még Babilonban vannak, a hetednapi szombat bibliai ősi ösvényére, ily módon megjelölve a zászlójel felemelését a pogányok számára a vasárnaptörvény válsága idején.

A „zászló” először egy megtisztítási folyamaton megy át, amelyet Malakiás harmadik fejezete, Krisztus két templomtisztítása, valamint természetesen a tíz szűről szóló példázat szemléltetett a millerita mozgalom végén. A kezdeti megtisztítási folyamat a legvégén betű szerint megismétlődik, és ezt Ézsaiás egy bizonyos könyvben megjegyzett egyetlen táblával összefüggésben ábrázolja. Az adventizmus lázadása az a hamisítvány tábla, amelyet 1863-ban hoztak létre, hogy elvessék és felváltsák a Habakuk könyve második fejezetében említett két táblát.

Most menj, írd fel ezt eléjük egy táblára, és jegyezd fel egy könyvbe, hogy megmaradjon az eljövendő időkre mindörökké: Mert engedetlen nép ez, hazug fiak, olyan fiak, akik nem akarják hallani az Úr törvényét; akik ezt mondják a látóknak: Ne lássatok; és a prófétáknak: Ne prófétáljatok nekünk igaz dolgokat, beszéljete nekünk hízlgő dolgokat, prófétáljatok csalárdságokat; térjete le az útról, hajoljate el az ösvényről, tüntesséte el előlünk Izráel Szentjét. Azért így szól Izráel Szentje: Mivel megvetíte ezt a beszédet, és zsarolásban meg fonákságban bíztok, és arra támaszkodtok: azért ez a bűn olyan lesz nektek, mint a leszakadni kész repedés, amely kidomborodik a magas falon, s amelynek omlása hirtelen, egy szempillantás alatt következik be. És összetöri azt, amint összetörik a fazekas edényét, darabokra zúzva; nem kíméli, úghogy törmelékei között nem található cserépdarab sem, amellyel tüzet lehetne vinni a tűzhelyről, vagy vizet meríteni a veremből. Mert így szól az Úr Isten, Izráel Szentje: Megtérésben és nyugalomban lesz üdvösségetek, csöndességben és bizodalomban lesz erősségetek; de ti nem akartátok. Hanem ezt mondtátok: Nem, hanem lovakon futunk el; azért futnotok kell; és: Gyors paripákon vágatunk; azért gyorsak lesznek üldözöitek. Ezer ember fut meg egynek feddésétől, ötnek feddésétől is elfuttok; mígnem úgy maradtok, mint egy zászlórúd a hegy tetején, és mint egy zászló a halmon. De azért vár az Úr, hogy kegyelmezzen nektek, és azért magasztaltatik fel, hogy könyörüljön rajtatok; mert az Úr ítélet Istene; boldogok mindazok, akik őrá várnak. Mert a nép a Sionon fog lakni, Jeruzsálemben: nem sírsz többé; igen kegyelmes lesz hozzád kiáltásod szavára; mihelyt meghallja, felel neked. Ézsaiás 30:8–19.

1863-ban az adventizmus megkezdte William Miller prófétai üzenetének elutasítását, amint az Habakuk két szent tábláján ábrázolva van. Jézus a véget a kezdettel szemlélteti. Ebben a szakaszban az adventizmus kezdetén fellázadók egyúttal az adventizmus végén fellázadókat is jelképezik. Mindkét esetben a lázadás az adott történelmi korszak prófétai üzenetének és módszertanának elutasítását jelenti, amikor ezt hirdetik a „látóknak”: „Ne lássatok”; és a prófétáknak: „Ne prófétáljatok nekünk igaz dolgokat, beszéljete hozzánk hízlgő dolgokat, prófétáljatok csalárdságokat.”

Akkor is elhatározzák, hogy elhagyják az ösvényt, amikor ezt hirdetik: „Térjete ki az útból, hajoljate le az ösvényről, tüntesséte el előlünk Izráel Szentjét.” Az igazak ösvénye a Jeremiás hatodik fejezetének tizenhatodik és tizenhetedik verseiben említett „régi ösvények”. A lázadók elhatározzák, hogy nem járnak az alapvető igazságokban, és nem hallgatnak a felemelt órállók által megfűjt trombita szavára, akik a millerita mozgalmat és a Future for America mozgalmát

jelképezik.

Így szól az Úr: Álljatok meg az utakon, és nézzetek szét, kérdezősködjétek a régi ösvények felől, melyik a jó út, és azon járjatok, akkor nyugalmat találtok lelketeknek. De ők azt mondták: Nem járunk azon. Órállókat is rendeltem fölétek, mondván: Figyeljétek a kürtszó hangjára! De ők azt mondták: Nem figyelünk rá. Azért halljátok meg, ti nemzetek, és tudt meg, ó gyülekezet, mi van közöttük. Halld meg, ó föld: íme, veszedelmet hozok erre a népre, gondolataik gyümölcsét, mert nem hallgattak szavaimra, sem törvényemre, hanem megvetették azt. Jeremiás 6:16–19.

A lázadók vonakodása attól, hogy a régi ösvényeken járjanak, úgy is ábrázoltatik, mint ama kívánságuk, hogy „Izrael Szentje szűnjék meg előlük”; ez pedig az Éjféli Kiáltás üzenetének elutasítását jelképezi, amely az Alfára és az Ómegára alapozva azt szemlélteti, hogy az adventizmus vége annak kezdetével áll párhuzamban.

„Az ösvény kezdeténél fényes világosság volt felállítva mögöttük, amelyről egy angyal azt mondta nekem, hogy az az „éjféli kiáltás”. Ez a világosság végigfénylett az egész ösvényen, és világított lábuk előtt, hogy meg ne botoljanak.

„Ha tekintetüket szilárdan Jézusra szegezték, aki közvetlenül előttük volt, és a város felé vezette őket, biztonságban voltak. Ám nemsokára némelyek elfáradtak, és azt mondták, hogy a város még igen messze van, pedig arra számítottak, hogy addigra már bejutottak oda. Ekkor Jézus azzal bátorította őket, hogy felemelte dicsőséges jobb karját, és karjából világosság áradt, amely végighullámozott az adventi seregen, mire ők ezt kiáltották: „Alleluja!” Mások vakmerően megtagadták a mögöttük levő világosságot, és azt mondták, hogy nem Isten vezette ki őket ilyen messzire. A mögöttük levő világosság kialudt, lábukat teljes sötétség borította, és megbotlottak, szem elől tévesztették a célt és Jézust, majd letértek az ösvényről az alatt levő sötét és gonosz világba.” Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

Az éjféli kiáltás által jelképezett megtisztulási folyamat az imádók két osztályát hozza létre, és Ésaías harmincadik fejezete a balga szüzek olajhiányát úgy ábrázolja, mint a víz vagy a tűz megszerzésére való képtelenséget; mindkettő a Vigasztaló jelképe, amikor Ésaías így ír: „amelynek romlása hirtelen, egy szempillantás alatt következik be. És széttöri azt, miként a fazekas edényét törik össze darabokra; nem kíméli, úgyhogy nem találtaik törmelékében egy cserépdarab sem, hogy tüzet vigyenek a tűzhelyről, vagy vizet merítsenek vele a veremből.” Az ő ítéletük „hirtelen” jön el, miként azt az éjféli kiáltás jelképezi, amikor akkor ráébrednek, hogy már túl késő megszerezni az olajat. A tűz és a víz Ésaías bizonyágtételében egyszerűen az olaj másik megjelenítése a tíz szűz példázatában. Az olaj, a víz és a tűz a jellemet jelképezi; az üzenetet is jelképezik, valamint a Vigasztaló jelenlétét is. E jelképek egyike sem szerzhető meg, amikor a tíz szűz ítélete „hirtelen, egy szempillantás alatt következik be”. Akkor már túl késő.

Az egyetlen biztonság a „visszatérésben” van, amely az az ígéret, amely Jeremiásnak adatott, amikor azokat képviselte, akik az első csalódáskor csalódtak meg. Ha Isten népe visszatérne Hozzá, Ő is visszatérne hozzájuk, de a lázadók megtagadják ezt, és a világosság, amely megvilágította az ösvényt, kialudt. A kezdet kezdetén a világosság az Éjféli Kiáltás volt, és az

előrevezető ösvényt Krisztus dicsőséges jobb karja világította meg egészen az örökkévalóságig. Krisztus az ösvényen járók előtt volt, és a hátuk mögött levő világosságnak ugyanannak a világosságnak kell lennie, mert Krisztus az ösvény végét az ösvény kezdetével szemlélteti. Az Éjféli Kiáltás volt és ma is jelenvaló igazság.

„Gyakran utalnak nekem a tíz szűz példázatára, akik közül öt bölcs volt, öt pedig balga. Ez a példázat betű szerint teljesedett be és fog beteljesedni, mert különös módon erre az időre vonatkozik, és a harmadik angyal üzenetéhez hasonlóan beteljesedett, és az idők végéig jelenvaló igazság marad.” Review and Herald, 1890. augusztus 19.

Az a kívánság, hogy a Szent eltávozzék előlünk, nem csupán Krisztus elutasítása, hanem Krisztusé mint Alfa és Ómega. Ez az Éjféli Kiáltás üzenetének elutasítása. Az adventizmus kezdetén az Éjféli Kiáltás üzenete a meghíúsult előrejelzés helyreigazítása volt.

A lázadók, akik elutasították a „régí ösvényeket”, és a Millerita mozgalomnak az Éjféli Kiáltás beteljesedésében ábrázolt igazaktól elkülönülve egy hamisított „asztalt” hoztak létre. Ekkor „ezren” futottak meg „egynek feddésére”, és a mozgalom hirtelen ötvenezerből ötvenre csökkent. Azért futottak meg, mert a „feddés” az „öt” bölcs szűztől érkezett, akik megmondták nekik, hogy nincs megosztható olajuk, és hogy menjenek, és vásároljanak maguknak saját olajat. A balgák elválasztása a bölcspektől a bölcs szüzeket úgy hagyta hátra, „mint zászlót a hegy tetején, és mint jelvényt a halmon”. A balga szüzek lázadása 1844. október 22-én az 1863-as lázadást szemléltette, mert 1844. október 22. volt annak a tizenkilenc évnek a kezdete, amely a Leviticus huszonhat „hét idejének” végét jelképezi. Erről a tárgyról még többet is mondanivalónk van, de az 1844-es lázadás az 1863-as lázadás előképe volt, és azt a pontot jelöli, amikor a hamisított asztal létrejött.

Az a félelem, amelyet a balga szüzek átélnek, az a félelem, amelyet az jelképez, amikor a bölcs szüzek ismét életre kelnek, és lábukra állnak. Ekkor már túl késő visszatérni a 2020. július 18-i csalódásból, és a következő esemény a mennybe való felemelkedés, amely a vasárnaptörvény idején történik. Ekkor következik be a nagy földrengés.

És ugyanabban az órában nagy földindulás támadt, és a város tizedrésze leomlott, és a földindulásban emberek közül hétezren megölettek; a többiek pedig megrémültek, és dicsőséget adtak a menny Istenének. A második jaj elmúlt; ímé, a harmadik jaj hamar eljő. Jelenések 11:13, 14.

A Jelenések könyve tizenegyedik fejezete azonosítja, hogy a francia forradalom idején a város tizedrésze elesett, és e történelemben Franciaország nemzete, egy nemzet, amely két prófétai szarvból állt, és amelyet Sodoma és Egyiptom jelképezett, megdőlt. Franciaország két szarva az Egyesült Államok két szarvát előképezi.

Francia prófétai értelemben egyike volt annak a tíz királyságnak, amelyek Dániel hetedik fejezetében a pogány Rómát jelképezik, ezért a királyság (város) tizedrésze leomlott. Valójában Dániel hetedik fejezetének ama tíz szarva közül, amelyek végül 538-ban a pápaságot a föld trónjára emelték, Franciaország volt az elsődleges királyság, amely megalapozta a pápaságot. Mint Dániel hetedik fejezetének tíz hatalma közül az egyik, Franciaország a Jelenések tizenharmadik

fejezetének kétszarvú földi fenevadának szerepét előképezi. Az Egyesült Államok ugyanazt a munkát viszi véghez a pápaság számára a vég idején, mint amit Franciaország a kezdetkor tett. Az Egyesült Államok a tíz király legfőbb hatalma, akik az Egyesült Nemzeteket jelképezik, és a vasárnaptörvény földrengések elbukik. Ezekkel az igékkel a következő cikkben részletesebben foglalkozunk.

E cikk egyik elsődleges kérdése az, hogy olyan üzenetről van szó, amely talpra állítja Isten népét, mert a Vigasztaló, aki talpra állítja őket, az olajat jelképezi, amely nemcsak a Szentlelket jelenti, hanem azokat a közléseket is, amelyeket Isten küld az Ő népének. A Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének az az üzenete, amely Mózes és Illést talpra állítja, ugyanúgy megjelenik a Jeremiásnak adott ígéletben is.

Azért így szól az Úr: Ha megtérsz, visszahozlak téged, és színem előtt állasz majd; és ha az értékest elválasztod a hitványtól, olyan leszel, mint az én szám. Ők térjenek meg hozzád, de te ne térj hozzájuk. És e nép számára megerősített ércfallá teszek téged: harcolnak majd ellened, de nem vesznek erőt rajtad; mert én veled vagyok, hogy megszabadítsalak és megmentselek — így szól az Úr. És kiszabadítalak a gonoszok kezéből, és megváltalak a rettenetesek kezéből. Jeremiás 15:19–21.

Ézsaiás ugyanerre a felhívásra intett, amikor ezt mondta: „Mert így szól az Úr Isten, Izráelnek Szentje: megtérés és megnyugvás által tartattok meg.” Ézsaiás hozzátette, hogy a „megtérés” a példázat késedelmi idejével áll kapcsolatban, mert ezt írta: „Azért vár az Úr, hogy könnyörüljön rajtatok, és azért magasztaltatik fel, hogy irgalmazzon nektek; mert az Úr az ítélet Istene: boldogok mindazok, akik őreá várnak.”

Az a kiváltság, hogy Isten „szájaként” legyünk, amint Jeremiás meghatározta, annak a kiváltsága, hogy Istenért szóljunk abban az időben, amikor az Egyesült Államok „úgy szól, mint a sárkány”. Azok a szavak, amelyeket akkor Isten népe szólni fog, a pápai fenevad bélyege elleni figyelmeztetés lesznek. Ahhoz, hogy részesei legyünk annak a dicsőséges mozgalomnak, vissza kell térnünk.

Ha vissza akarsz térni, ó Izráel, azt mondja az Úr, hozzám térj vissza; és ha eltávolítod utálatosságaidat színem elől, akkor nem kell bujdosnod. És így esküszöl: Él az Úr, igazságban, ítéletben és igazságosságban; akkor a nemzetek benne áldják magukat, és benne dicsekednek. Mert így szól az Úr Júda férfiaihoz és Jeruzsálemhez: Szántsátok fel parlagföldeteket, és ne vessetek a tövisek közé. Metéljétek körül magatokat az Úrnak, és távolítsátok el szívetek előbbörét, Júda férfiai és Jeruzsálem lakosai; hogy haragom ki ne törjön, mint a tűz, és ne égjen olthatatlanul cselekedeteitek gonoszsága miatt. Hirdessétek Júdában, és tegyétek közzé Jeruzsálemben, és mondjátok: Fújjátok meg a kürtöt az országban; kiáltatok, gyülekezzetek egybe, és mondjátok: Gyűljetek össze, és menjünk be a megerősített városokba. Emeljétek fel a hadijelvényt Sion felé; meneküljétek meg ne álljatok; mert veszedelmet hozok észak felől, és nagy romlást. Feljött az oroszán bozótjából, és úton van a nemzetek pusztítója; kijött helyéről, hogy földedet pusztasággá tegye; városaid rommá lesznek, lakó nélkül. Jeremiás 4:1–7.

Az Úrnak Lelke azonban megszállta Gedeont, és ő megfújta a kürtöt; és Abiézér összegyűlt mögéje. És követeket küldött egész Manasséba; amely szintén összegyűlt mögéje; és követeket

küldött Áserhez, Zebulonhoz és Naftálihoz; és azok feljöttek elébük. Bírák 6:34–35.